PETITES NACIONS, ESTATS VIABLES

Globalització i identitat nacional

Joan Ramon Resina

El pas dels mercats nacionals al mercat global únic implica que les eines que antigament servien per aconseguir millores econòmiques i socials han quedat obsoletes, i en calen de noves per assegurar que aquest canvi de paradigma no signifiqui una disminució gradual i constant de les condicions materials de vida de la majoria de la societat. En aquest text, Joan Ramon Resina reflexiona sobre quines podrien ser aquestes eines, com s'han reorganitzat (o no) les relacions jeràrquiques en aquest nou paradigma i com han evolucionat el valor i la utilitat de la nació en temps de globalització.

Aquest article forma part del número 38 de la revista IDEES, "Petites nacions, estats viables", publicat en format paper en l'edició de setembre/desembre de 2013.

Descarrega l'article en PDF

Joan Ramon Resina

Joan Ramon Resina és historiador, assagista i crític. Doctor per la Universitat d'Stanford (1986), després d'una etapa com a professor associat al departament d'estudis hispànics a la Northwestern University d'Illinois i a la Universitat de Nova York, durant el període 1997-2006 va ser professor d'estudis romànics i de literatura comparada a la Universitat de Cornell de Nova York. Actualment és el cap del Programa d'Estudis Ibèrics de la Universitat de Stanford, una iniciativa interdisciplinària que busca promoure el coneixement de les diverses cultures de la península Ibèrica. Interessat pels estudis culturals, la literatura catalana i europea i la literatura i la cultura urbanes, és autor, entre altres títols, de *La vocació de modernitat de Barcelona. Auge i declivi d'una imatge urbana* (2008); *Del hispanismo a los estudios ibéricos. Una propuesta federativa para el ámbito cultural* (2009), i *Josep Pla. Seeing the World in the Form of Articles* (2017). Arran de la intensificació del conflicte entre l'independentisme català i l'Estat espanyol, ha centrat les seves últimes publicacions en l'àmbit del nacionalisme, tant a l'estatal com al perifèric, i en la lluita per l'hegemonia del discurs polític, la democràcia i el poder. Entre el 1998 i el 2004 va dirigir la revista de pensament Diacrítics. L'any 2020 va rebre la Creu de Sant Jordi.